

3. The Global Competitiveness Report 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.weforum.org/reports/the-global-competitiveness-report-2016-2017-1>.

4. IMD World Competitiveness Center [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.imd.org/wcc/world-competitiveness-center-rankings/competitiveness-2017-rankings-results/.

5. Маслак О.І. Комплексна оцінка інвестиційної привабливості країни / О.І. Маслак, В.А. Таловер // Економічний форум. - 2016. - № 3. - С. 51-59.

Талоєв Д., магістр

Науковий керівник: Білявський В.М., к.е.н., доц.

Національний авіаційний університет, м. Київ

ФОРМУВАННЯ ПРИНЦИПІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ЯК ЧИННИК РЕАЛІЗАЦІЇ АДМІНІСТРАТИВНИХ РЕФОРМ

Публічне адміністрування, як системне суспільне явище представляє собою багатогранну діяльність органів трьох гілок влади та органів місцевого самоврядування (в межах повноважень, делегованих їм за принципом демократичної децентралізації) по здійсненню внутрішніх і зовнішніх функцій держави, спрямовану на формування політики [1], ухвалення та реалізацію форм і механізмів впливу [2] на всі сфери та процеси життєдіяльності суспільства з метою досягнення і підтримки соціально-економічної рівноваги на підставі взаємоузгодження загальнодержавних, регіональних, групових і індивідуальних інтересів.

Наразі, сутність публічного адміністрування, як системного суспільного явища розкривається цілісною єдністю необхідних внутрішніх зв'язків і залежностей, що знаходять своє відображення в принципах публічного адміністрування, які формулюються на певному рівні абстрагування мислення від об'єктивної реальності. Саме ж явище є зовнішньою формою прояву цієї сутності, а його реальні характеристики безпосередньо залежать від даної обставини.

Принципи публічного адміністрування відображають найбільш важливі, необхідні, сталі та повторювані зв'язки явищ і процесів, які допомагають розкрити їх природу, охарактеризувати сутність та внутрішній зміст.

Слід зазначити, що принципи публічного адміністрування та принципи суспільного розвитку розглядаються зазвичай, як одне поняття, зважаючи на те, що між ними є багато спільних рис:

- по-перше, вони носять об'єктивний характер;
- по-друге, формулюються на підставі розкриття взаємовідносин, як між суб'єктом і об'єктом публічного адміністрування, так і внутрішніх, притаманних кожному з них, а також зв'язків із зовнішнім середовищем.

Поряд з цим принципи публічного адміністрування тісно пов'язані із його

сутністю. Так, з точки зору суспільного розвитку основними принципами публічного адміністрування є такі, як:

- принцип програмування, тобто реалізації запропонованих заходів на основі розроблених програм які чітко пов'язані з джерелами фінансування;
- принцип додатковості – органи державної влади та місцевого самоврядування мають якомога менше втручатися в життя суспільства, діючи лише в рамках своїх повноважень;
- принцип субсидіарності, тобто децентралізація функцій органами державної влади та місцевого самоврядування;
- принцип концентрації, а саме концентрація зусиль на основних напрямках розвитку громадянського суспільства згідно політичних пріоритетів легітимної влади.

Таким чином, велика заслуга в розробці даної проблематики належить класичній школи управління, представники якої сформулювали теорію адміністрування, будучи переконаними у тому, що запропоновані ними положення є універсальними і можуть застосовуватися майже у всіх сферах суспільного життя, а саме економіці, системі державного управління тощо.

Література

1. Білявський В.М. Оцінка ефективності соціальних технологій у системі корпоративного управління організацією / В.М. Білявський // Вчені записки ун-ту «КРОК». — Випуск 28 : Том I. — 2011. — С. 21–29.
2. Biliavskyi V. Evaluation of personal career management efficiency of trade enterprise employees / V. Biliavskyi, J. Biliavska // Canadian Journal of Science and Education : journal. – Toronto, 2014. – № 2 (6). – P. 684-695.

Тузова К.О., магістрант

Науковий керівник: Карабаза І.А., к.е.н., доцент
Донецький національний Університет економіки і торгівлі
імені Михайла Туган-Барановського, м. Кривий Ріг

ВПЛИВ ВРЕХІТ НА ЕКОНОМІКУ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ ЯК ПРИКЛАД НЕСТАБІЛЬНОСТІ ЗОВНІШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

23 червня 2016 року відбувся референдум щодо членства Великобританії, за результатами якого 51.9% населення проголосувало за вихід країн з ЄС. 29 березня 2017 року прем'єр-міністр Великобританії Тереза Мей підписала лист на ім'я голови Євроради Дональда Туска з повідомленням властей Європейського союзу про початок процедури виходу Великобританії з ЄС [1]. Відтак актуальним є дослідження ефекту Brexit для економіки Великобританії. Одним із важливих показників функціонування економіки є ВВП (рис.1).

Аналізуючи динаміку ВВП, можна сказати, що ВВП Великобританії, хоча і зріс на 0,189 трильйона доларів протягом 2010-2016 рр., - суттєво знизився у 2016 році, порівнюючи з 2015 роком на 0,242 трильйона доларів (8,5%) та порівняно з